

СТАНОВИЩЕ

от

Академик проф. Николай Стойков

**относно кандидатурата на доц. Любомир Караджов за научната степен
„Професор” към катедра „Хореография” в АМТИИ – Пловдив**

Представеният труд „Публични комуникации в изкуството” на доц. д-р Любомир Караджов и богатият набор от документи, които кандидата представя изграждат личността му като научен работник с богата ерудиция, съчетана с редица награди, дипломи, научни доклади, документи за съавторство в редица културни изяви в гр. Пловдив в страната, както и създадената богата документация за обогатяване на учебния процес в АМТИИ в течение на редица години.

Като разработка с монографичен характер изследването е изградено правилно в 254 стр. с приложения снимков материал; използваната литература и редица други материали, с които се проследява и обогатява труда, както и мотивировките на неговото написване.

Богата документация обогатява книгата с допълнително осветляване на разработените теми.

Двата основни обекта: PR в изкуството и PR – субект са основните персонажи в нея. Не са избегнати и някои спорни моменти в развитието на тази тема и връзките с обществеността, като изяснението идва при разработката на изследването. Основният спорен момент, който и сега стои на преден план е кое е изкуство и кое е наука при PR.

Затова и авторът не пести своите разяснения при връщане назад в историческо време, когато се маркират постулатите в изкуството. Интересен е фактът за моралната мотивировка и „търговския език” на рекламата, която в даден момент непредсказуемо окупира произведенията на изкуството. И се достига до генералния фактор за съвременен изграден мениджър, който умело, ловко и ясно може да достигне до своите цели. Трябва да дам конкретен пример от голямата роля за развитието на изкуството в 20 век. За света мога да посоча цялата активна дейност на руснака Сергей Дягилев и неговите „Руски сезони” в началото на 20 век и постиженията му за развитие на всички звена в изкуството.

Правилно е изграден трудът в три части, които самостоятелно, от различни гледни точки разработват оказаните проблеми. Правилно е и маркирането и изработването на чужди и наши специалисти в тази област. Разработката подчертава необходимостта да няма разлика между PR-а и този в изкуството и същностните разлики, да не смесват нюансите при творческия процес като предизвикателство за среда за комуникации.

Интересен е и коментарът за комуникацията като изкуство и наука в Античността и последващите векове в историята на човечеството създава естетически сблъсъци. Винаги е нужно да се търси баланса между PR и изкуство. Това се изнася и със съответните художествени примери от филмовото изкуство; книгите на Дан Браун; на Реймънд Чандлър; Уилям Блейк; изложби и други нашумели арт продукти. Аналозиите се пренасят и в театралното българско изкуство между актьори и режисьори. Според г-н Караджов силните моменти в този процес са PR-ът и неговите възможности, за да се изгради довери, впоследствие за сътрудничества между творец и публика. Подчертава се защитната сила на редица произведения на изкуството, които самостоятелно внушават публичните си послания с PR – това е твърдението и монографията и то чрез примери от практиката. Точно и богата е сентенцията, че „екранът” на електронното устройство, като метафорично и буквално място за съприкосновение на субект и обект, събира наглед в симбиоза репутация, институционалност и комерсиални нюанси. Включените в монографията 4 приложения от цитати от публикации още по-силно и обективно подкрепят това изследване.

Не бива да се отделя и цялостната научна стойност на дейността на Доцент Любомир Караджов, която допълнително и изчерпателно осветлява някои важни страни на неговото публикувано изследване. Това подчертавам извън изработването изчерпателната официална страница Фейсбук. За това говори и авторската справка за научните приноси.

Това са 5 точки като теоретичен принос от практико-приложен характер. Без да ги изброявам маркирам най-силната от тях: а именно теоретичната концепция за комуникационна енергия на PR и рекламата в сферата на изкуството и коментара от практическите примери на 13 арт организации. Към това се добавя и списък от научни публикации за периода 2015 г. (след избора му за доцент) с изключителна научна разработка; научната и преподавателска дейност; учебни програми – 6 на брой за нуждите в учебния процес по редица фундаментални дисциплини, разработени с изключителна прецизност, различни филми по БНТ, интервюта с различни творци и други. Като подчертавам изключителния принос на труда „Публични комуникации в изкуството” цялостната дейност на кандидата за професор д-р Любомир Караджов и неговата цялостна преподавателска, обществена дейност, която ни убеждава в неговата стойностна творческа натура, убедено ще гласувам да му бъде присъдена научната степен „Професура”, с което още по-задълбочено ще помага за утвърждаването на АМГИИ – Пловдив.

11.06.2018 г.

С уважение: Академик проф. Николай Стойков